

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 206.

• bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

PREMIËN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam... en Buitensteden franco... Advertentien... ELKEN REGEN... ELKEN REGEN MEER... EXEMPLAAR VOOR ELKE ADVERTENTIE EN BEZORGENDE...

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Het Dagblad Le Lynx.

Het veel gelezen wordende dagblad LE LYNX van den 25 Maart bevatte het navolgende:

De tijding der aanneming van het tractaat is per Koerier te Amsterdam ontvangen, Woensdag des morgens ten 7 1/2 ure.

De uitgever van HET HANDELSBLAD heeft dadelijk daarop biljetten door de stad doen aanplakken, in welke deze tijding werd bekend gemaakt.

Dit artikel in den LYNX was een gevolg van de aankondiging in het HANDELSBLAD van den 21 Maart, die aldus luidde:

AMSTERDAM, Woensdag 20 Maart.

Wij hebben dezen morgen ten 7 1/2 ure, per Koerier, de belangrijke tijding van de aanneming der 24 artikelen door de Belgische Kamer van vertegenwoordigers ontvangen. Wij hebben dadelijk, zoo veel mogelijk ons, door aanplakking en verspreiding, van dit gewichtige nieuws kennis gegeven.

Door deze opgave, meende het HANDELSBLAD, tegen het beter weten aan ter geheele bevolking van Amsterdam, zijne lezers te misleiden, en zich ten roem der prioriteit, ten koste van den AVONDBODE, aan te matigen.

Wij hebben de geachte redactie van den LYNX met het beloop der zaken bekend gemaakt, en, hulde doende aan de waarheid, bevat de LYNX van 29 Maart het navolgende:

Ten gevolge van eene dwaling, hebben wij in ons nummer van den 25 vemeld, dat de uitgever van het HANDELSBLAD in de straten van Amsterdam biljetten heeft doen aanplakken, in welke van de aanneming der 24 artikelen door de Kamer van Afgevaardigden werd kennis gegeven. De eerste, die deze tijding aan het publiek heeft bekend gemaakt, is de AVONDBODE geweest, die haar ontangen heeft door middel van twee buitengewone koeriers, waarvan de eerste is aangekomen ten 7 1/2 ure, en de tweede eenige minuten na negen ure.

Gevoelig voor de verplichtende wijze, op welke de Redactie van den LYNX haren misslag doet kennen, betuigen wij haar deswege onzen vriendelijken dank. De redactien der andere buitenlandsche bladen, die het vroeger bevestigd uit den LYNX hebben overgenomen, zullen ons door de opname van het redres mede bijzonder verplichten.

Twee mistellingen zijn er evenwel in het artikel van redres. Het HANDELSBLAD heeft wel degelijk te Amsterdam biljetten doen aanplakken; doch later en alleen door middel van nadruk (Contre-façon). De AVONDBODE heeft ook maar enkel den koerier ontvangen van 7 1/2 ure; die, welke eenige minuten na 9 ure is aangekomen, was aan een zeer voornaam bankiershuis geadresseerd.

De hoofdredacteur van het HANDELSBLAD erkent den nadruk in zijn nummer van gisteren. Op den deffigen toon, die alleen hem eigen is, geeft hij nu voor, alsof hij ware ingelicht door dat Bankiershuis. Maar dit verbergt niets aan zijne zaak. Daar dit zeer geachte huis, in welks bescherming wij ons eenigermate mogen verheugen, den koerier niet vroeger dan ten 9 ure ontving, kan het HANDELSBLAD daarmede onmogelijk goed maken, dat het reeds ten 8 1/2 ure aanplakte: WIJ ONTVANGEN PER KOERIER, ENZ., dat het in zijn Avond-editie meldde: WIJ HEBBEN DEZEN MORGEN REEDS TEN 7 1/2 URE PER KOERIER DE BELANGRIJKE TIJDING, ENZ., ONTVANGEN.

Hiermede stappen wij voor ditmaal van de zaak af. Het artikel, waarin de hoofdredacteur van het HANDELSBLAD den nadruk erkent, maar alweder tegen den AVONDBODE in het wilde scherm, is, even als zijne vroegere artikelen, geschreven op eenen toon, die geen antwoord waardig is. In dit bijzondere geval echter, en vooral uit aanmerking, dat hij spreekt tegen een veel grooter publiek dan de AVONDBODE tot nog toe kan hebben, zullen wij eerstdaags op dat artikel en op de daarin aangehaalde zoogenaamde handelsche advertentie met alle bescheidenheid terugkomen.

Eene aangename voldoening is het ons, van den aanvang af der zittingen in de Belgische Kamer, onze lezers altijd het eerst en dagelijks het vol-

ledigt van hetgeen daarin gebeurde te hebben onderrigt. Ook met de gebeurtenissen te Cleef is datzelfde alweder het geval, en wij verheugen ons, dat dit meer en meer wordt opgemerkt. Dit bewijzen ons de dagelijksche vooruitgang van ons blad, en het vertrouwen, dat aan hetzelfde wordt bewezen.

DE REDACTIE.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 30 Maart. Daar wij heden uit Kranenburg geen brief ontvangen hebben, mag men het daarvoor houden, dat de rust te Cleef niet verder is verstoord geworden.

Uit Cleef zelve zien wij thans eenen brief, in welchen de bijzonderheden van het gebeurde even omstandig worden uiteen gezet, als wij die reeds hebben opgegeven. Behalve, dat men ook bij de pomp, uit eenige vensters, met steenen naar de burgerwachten heeft geworpen, dat aldaar de student Vierhaus door eenen steenworp gewond is, en dat de vensters zijn digt gedaan, op de bedreiging van vuur te zullen geven, vinden wij er niets in, dat niet reeds door ons is gend.

Ook volgens dezen brief zijn te Cleef niet meer dan 100 man infanterie en 20 uhlanen in bezetting. Alles doet zien, dat onze berigten uit Kranenburg zeer naauwkeurig zijn geweest.

Men schrijft ons uit 's Gravenhage, dd. 29 Maart, het volgende:

«Ik heb heden eenen treurigen pligt te vervullen. De Nederlandsche schilderschool heeft op nieuw een gevoelig verlies geleden, door het afsterven, op gisteren avond, van onzen beroovden landgenoot, den ridder P. G. van Os, Lid van het Koninklijk Instituut. Reeds voor eenigen tijd verwoekte zijn toestand groote bekommering, bij zijne talrijke vrienden in deze residentie. Zijne talenten, als landschap- en beestenschilder, werden niet alleen ten hoogste gewaardeerd, maar ook zijne hoedanigheden als mensch, welke bijzonder achtungwaardig waren, en om welke hij de genegenheid van zoo velen bezat. Niet lang mocht hij genot hebben van de vereerde onderscheiding, die hem, nog zoo kort geleden, regmatig ten deel viel, toen het Zijne Majesteit behaagde, hem de Ridder-Orde van den Nederlandschen Leeuw te schenken. Destijds reeds ondervond hij eene verontrustinge kwijning, en hoezeer zijne familie en vrienden zich nu en dan met zijne herstelling vleidde, bezweek hij echter nog onverwacht, en voor de kunst, (gezwegen van zijne betrekkingen) te vroeg, op eenen leeftijd, wanneer ik wel onderrikt ben, van oven 62 jaren. De roem, welke hij, binnen en buiten 's lands, door zijne meesterstukken verwierf, laat hij als een glorierijk erfdeel aan zijn Vaderland achter.»

In de Dordrechtse Courant leest men het volgende:

«Men verneemt, dat hier ter stede binnen kort zal worden uitgegeven eene prachtige kunstplaat of gedenkstuk, toepasselijk op de vijf en twintigjarige Regering van onzen beindenden Koning, versierd met acht vignetten, voorstellende acht roemrijke bedrijven met zijne wijze Regering, vervaardigd door een' der grootste meesters in de kunst.»

Part. Corresp. MAASTRICHT 28 Maart. De ziekte van onzen braven opperbevelhebber, den wakkeren Dibbets, neemt thans eenen gevaarlijken keer. Dit blijkt genoegzaam uit de navolgende:

DAG-ORDER.

«Aangezien de toestand des opperbevelhebbers dezer vesting, oorsprong nemende in eene ernstige onregelmatige loop der ziekte, zich dagelijks meer en meer manifesteert, zoodat reeds een waterzichtige staat daarvan het gevolg is, wordt mits deze, onder Z. Ms. nadere goedkeuring en beveling, het commando der vesting Maastricht opgedragen aan den generaal-majoor baron Van Boreop, belast met het commando in de provincie Limburg.»

«Reserveerde hij zich, luitenant-generaal, opperbevelhebber der vesting, wel speciaal, enz.

MAASTRICHT 27 Maart 1839.

Op last van Z. Exc. den luitenant-generaal opperbevelhebber der vesting;

De majoor, luit. chef van den staf, (Gedeekend) VAN WINTERSHOVEN.»

Alle edelendenken, vooral zij getrouw garanderen, is in rouw gedompeld, en ziet met angst een no. droeviger tijding te gemoet.... Gedurende de afgelopen negen jaren, dat den braven generaal het hooge bewind der vesting was toevertrouwd, voerde hij den bevelhebberstaf altijd met eene onwankelbare regtvaardigheid, en onverdoelbaren ijver. Deze onpartijdige

lofspraak lijkt nog te meer wel verdiend te zijn, als men bedenkt, dat de beruchte de Brouckere, Destouvelles, Cruts, (zoo ik meen procureur-generaal bij het Hoog-Gerechtshof te Brussel), Jamine, (gewezen lid van het Congres), en de generaals Daine en Nijpels, en de vóór 1830 beruchte dagbladschrijvers Weustenraad, en Adolphe Bosch, en de dichter van Hasselt, en een ongelooft aantal Belgische officieren en vrijwilligers, alle Maastrichtsche uitgemerkten zijn, die naar het oogenblik reukhalzen om, in den Belgischen zin, naar hunne haardsteden terug te keeren. Bij het Ministerie van Oorlog te Brussel, was hun getal zoo groot, dat men hunne vereeniging de Maastrichtsche coterie noemde. Geen wonder derhalve, dat eene groote gestrengheid in deze vesting met eene onwrikbare standvastigheid en regtvaardigheid moest gepaard gaan, wilde men geenen voet geven aan de verachtelijkste intriges dezer belhamels. Hetgeen tot hoogen lof van den braven generaal moet verstreken, is dit, dat, bij al de logentaal der Belgische revolutionaire dagbladen, niet een hummer zich ooit verstout heeft, een woord te zeggen, hetwelk zijnen roem bevleeken kon.

Part. Corresp. BRUSSEL 29 Maart. Na de aanneming van het eindtractaat door de Kamer der afgevaardigden heeft eene diepe rust de algemeene opgewondenheid vervangen, welke vroeger allier werd opgemerkt; ook hebben de beraadslagingen van den Senaat over dat onderwerp slechts eene geringe belangstelling ingeboezemd; ieder beschouwde de kwestie als door de afgevaardigden reeds beslist. Deze kalme wordt op verschillende wijzen beoordeeld door de mannen, die met aandacht den loop der gebeurtenissen gadeslaan. Sommigen zien in dit verschijnsel het gewone gevolg eener nederlaag; dit neemt echter niet weg, dat er ook nog andere oorzaken voor deze schijnbare bedaardheid der geoedeerden kunnen bestaan.

Indien men geloof mag hechten aan de beweringen van eenige dagbladen, acht de partij van den tegenstand zich nog gezinsins als omherroepelijk geslagen; integendeel, wil men, dat het in hare bedoelingen ligt, den eersten indruk te laten voorbijgaan, om naderhand met des te meer stoutmoedigheid het hoofd wederom op te steken, en aan het gouvernement nieuwe moeilijkheden te berokkenen, ten einde alzoo alles op nieuw in kwestie te brengen, wat zoowel in 1831 als in 1839 is aangenomen.

Wat hiervan ook zij, het valt niet te ontkennen, dat, zoo lang het eindtractaat niet ten volle zal zijn ten uitvoer gelegd, de zaak altijd nog tot verwickelingen kan aanleiding geven. Men behoeft daarbij slechts te herinneren de ontzuiming van het grondgebied, de verdeling der Schuld, de nader vast te stellen bepalingen van art. 9, betreffende de Scheidevaart, enz.

Het wekt allier eenige bevreemding, dat de Monitor nog niet de aanneming van het tractaat door vorst Leopold heeft bekend gemaakt. Deze verdrag heeft eenigen twijfel doen ontstaan, omtrent de bedoelingen van dien vorst, die, volgens loopende geruchten, zijne toetreding wil ondergeschikt maken aan zekere voorwaarden, welke geheel persoonlijk zijn, en waaraan de zaak met den Poolschen generaal Skrzynecki niet geheel vreemd moet wezen. Men brengt dit ook in verband met de Fransche ministeriele crisis, die reeds eenen ongehoorden duur heeft, en waarvan de voortdurende noodwendig nadelig op onze belangen moet werken.

Van den anderen kant, kondigt men aan het vertrek van den Baron O'Sullivan naar Wenen, om aldaar zijne diplomatische betrekking weder te aannemen. Dit bericht schijnt echter voorbarig te zijn, daar men nog niets vernomen heeft omtrent eene beslechting van het conflict, dat de opnemng van Skrzynecki in het Belgische leger heeft doen ontstaan.

BRUSSEL 29 Maart. Indien op dit oogenblik de Fransche Ministeriele crisis de aandacht van schier geheel Europa tot zich trekt, schijnt België ook in dit opzigt het voorbeeld van Frankrijk te volgen. Men heeft lijsten in omloop gebracht, tot aanvulling van het Belgische Ministerie, dat, ten gevolge van de aftreding der heeren Ernst, d'Aluart en de Mérode, zeer onvoltooid is, waarop men de namen opmerkt der heeren de Theux, Nothomb, Willmar, de Meulenaere, Devaux, Rogier, Lebeau, H. de Brouckère, Duviol, Fallon en Desmairsiers.

De Commere Belge is van gevoelen, dat in elk geval de tegenwoordige ministers in het bestuur behooren te blijven, en dat er slechts kwestie kan zijn van eene aanvulling, niet van eene verandering.

Naar men verneemt, zijn de studenten der Gentsche hoogeschool

MINGELWERK.

LUCY.

«Van waar deze droefheid, waarde LUCY?» vroeg Mrs. DAVY aan hare bevallige nicht. «Betreurt gij de afwezigheid uwer moeder? Seert veertien dagen, dat zij mij vergund heeft u voor eenigen tijd naar buiten mede te nemen, zie ik uwe oogen dikwijls met tranen bevochtigd. Zeg mij toch, wat u deert, mijn kind: is het verdriet of verveling?»

«Verveling, lieve tante, hoe kunt gij dit denken! gij, die zoo goed voor mij zijt en al mijne wenschen voorkomt!»

«Het is derhalve een geheim verdriet.... uw stilzigen overtuigt mij hiervan. Gij treurt misschien omdat gij van de vernaken der hoofdstad verwijderd zijt?»

«De vernaken zijn zeldzaam te Londen, wanneer men, zoo als mijne familie, geene groote fortuin bezit.»

«Het is dus de afwezigheid uwer moeder?»

«Ik bemijn haar teeder.... maar uwe goedheid weet zoo wel haar gemis weggelijk te maken!»

«Er blijft dan maar éne oorzaak van droefheid overig. Gij leeft bij mij buiten, en iemand is te Londen gebleven, niet waar?»

«Wel, lieve tants, kunt gij dit van mij denken?»

«Ik denk niet — ik weet zeker.»

«Ik zie wel, dat ik u alles moet bekennen.»

Daarop schoof de schoone en jeugdige LUCY haren stoel naast dien van hare tante, en verhaalde haar, met eene zachte en ontroerde stem, het volgende:

«De Londense Dandy's bezoeken zelden, gelijk gij weet, de nederige straten der City. Evenwel had mijne moeder, om hare zaken verpligt dikwijls uit te gaan, en mij alleen achter de toonbank van haar winkeltje te laten, mij tegen de listen van die heertjes gewaarschuwd. «Wacht u vooral,» zeide zij, «voor de complimenten, die zij u mogen maken, onder voorwendsel van het een of ander te willen koopen. Wee de ligtgevoelige meisjes, die naar hen luisteren!» En ik had mijne moeder wel bekeeld, om op mijne hoede te zijn.»

«LUCY! LUCY! ik vrees, dat gij geen woord gehouden hebt.»

«O, tante lief, knor maar niet op mij... moeder had zeker gelijk... maar... altijd zijn er uitzonderingen...»

«Daar hebben wij het al... elk jong meisje gelooft, dat zij er eene gevonden heeft.»

«O! MORTIMER verdient die onderscheiding wel. Eerst mistrouwde ik hem; maar zijne taal was zoo openhartig; hij betoonde mij zoo veel ware achtung, dat...»

«Die achtung belette hem immers niet de oogenblikken waar te nemen, om u te zien, wanneer gij alleen waart?»

«Hij had mij wel beloofd, dat hij eerstdaags met mijne moeder zou spreken; maar het was noodig, zeide hij, dat wij den tijd hadden elkaander beter te leeren kennen, en in vertrouwelijke gesprekken te beproeven, of onze karakters overeenstemden. Ook wilde hij, alvorens om mijne hand te verzoeken, zeker zijn van bemind te worden... ik weet waarlijk niet, welk verder bewijs van liefde ik hem geven kon!»

«En hadden uwe gesprekken ten minste altijd in den winkel plaats?» vroeg Mrs. DAVY eenigzins ontroerd.

«Ja, tante, en dit hinderde hem zeer; want als er kalanten in den winkel kwamen, konden wij niet te zamen spreken; het speet mij ook wel, want het onderhoud was zoo belangrijk! Daarom had hij mij ook verzoekt, dat ik hem op een' Zondag, dat mijne moeder zonder mij uit moest gaan, in mijne kamer zoude ontvangen. Dit onderhoud, zeide hij, was voor ons toekomstig geluk van het uiterste belang.»

«En heeft dit onderhoud plaats gehad?» vroeg Mrs. DAVY, meer en meer ongerust.

«Neen, tante, denzelfden Zondag zijt gij mij komen afhalen.»

«Het is een groot geluk geweest, mijn kind, dat ik juist denzelfden dag naar Londen ben gegaan.»

«Het was mij natuurlijk een zeer groot genoegen, tante, om u weder te zien, en eenige dagen bij u door te brengen; maar het doet mij leed, ik zal het u bekennen, dat ik den tijd niet heb gehad sir CHARLES MORTIMER van mijn vertrek te onderrigten. Hij zal mij waarschijnlijk zeer onbekeeld, wel erger, zeer onverschillig gevonden hebben; want daar ik hem nog niet in kennis met mijne moeder heb gebracht, weet hij niet, waar ik ben... en dit zal hem ook veel verdriet veroorzaken.»

«Wees gerust; hij zal uwe afwezigheid beter verdragen dan gij wel denkt. Maar gij, LUCY, kent gij zijn adres?»

«Hij heeft het mij niet gezegd; maar eens viel eene van zijne visitkaarten uit zijn' zak, zonder dat hij het merkte, en ik las daarop: Portman-Square, 15.»

«Ik zal dit onthouden.»

«Zoudt gij hem willen schrijven, dat ik hier bij u ben?»

«Dat juist niet... maar over eene poos, wanneer ik u te huis zal teruggen, is het mogelijk, dat ik uwen sir CHARLES een bezoek geve.»

«Gij, lieve tante! o, welk eene goedheid!»

«Ik weet niet, of hij het hieromtrent met u eens zijn zal.»

«Ja, maar zoo hij loos werd, dat ik u alles verteld heb, daar hij niet eens wilde, dat mijne moeder wist...»

«Stel u gerust, LUCY; hij zal u dit niet verwijten. Maar laten wij dit gesprek daar; het is schoon weder, geef mij uwen arm, en doen wij eene wandeling door het dorp.»

LUCY onderdrukte eenen zucht, doch volgde hare tante.

Sir CHARLES MORTIMER, een jong fashionable, maakte sedert lang het hof aan de schoone mistress ARABELLA, eene der talrijke romanschrijfsters uit de hoofdstad, welke, bij al hare persoonlijke begaafdheden, een aanzienlijk vermogen vereenigde. Dit was haar door eenen echtgenoot nagelaten, die, haar vernut, op de getuigenis van anderen, bewonderende, haar daarvan, bij zijn afsterven, een schitterend bewijs had gegeven, welligt in de hoop, dat zij hem in hare verzen zou vereeuwigen.

Zich door de hulde van MORTIMER gestreeld voelende, had ARABELLA er in bewilligd, om, na het einde van haren rouw, en het afwerken van een' nieuwen roman, hem hare hand te geven; want zij had waarschijnlijk berkend, dat deze twee gebeurtenissen gelijktijdig zouden plaats hebben. Sir CHARLES, meer door de uitwendige voordeelen van dit huwelijk, dan door de persoonlijke hoedanigheden van ARABELLA bekoord, veroorloofde zich nog eenige liefde-avonturen, die hij zoo geheim mogelijk zocht te houden. Maar ARABELLA, die de wereld beter dan LUCY kende, en haren minnaar mistrouwde, liet hem nasporen, en vernam zyne menigvuldige bezoeken bij een schoon meisje in de City. Dit kwam haar zeer verdoel.

voornemens een feestmaal aan te richten, ter eere van de heeren Gendebien en Dumortier, en moet er reeds niet dat doet eene intekening geopend zijn. Eergisteren is eene deputatie naar Brussel en Doornik vertrokken, ten einde de gevengende heeren daarvan kennis te geven, en hunne tegenwoordigheid bij dit patriotisch feest te verzoeken.

Bij een besluit van Vorst Leopold, dd. 22 Maart, is de straf van zes weken gevangenis en 500 fr. boete, den heer Samuel Lodewijk Rits door de rechtbank van Leuven opgelegd, ter zake eener valsche dépêche, de inneming van Estella aankondigende, in dier voege gewijzigd, dat hem de gevangenisstraf is kwijtgescholden, doch daarentegen de boete 200 fr. verhoogd.

FRANKRIJK.

PARIS 28 Maart. De Ministeriële onderhandelingen houden bij voortdurende denzelfden trage gang; de eene combinatie volgt op de andere, zonder tot eenige uitkomst te leiden; en het is inderdaad beklagenswaardig van de wisselende kansen, die de strijd van een beperkt aantal staatsleden om het hoog gezag aanbiedt, dagelijks verslag te geven, zonder nog eenig einde daarvan te kunnen voorzien.

Volgens de berichten van heden, heeft de Koning den heer Thiers eindelijk volmagt gegeven tot zamenstelling van een nieuw Ministerie. Zal het nu dezen staatsman betrekkingen, dan aan zijne voorgangers, om in deze moeilijke taak te slagen, en alzo de bestaande onzekerheid te doen ophouden? Indien men echter niet uit het oog verliest, dat de heer Thiers als de natuurlijke vertegenwoordiger kan beschouwd worden van dat beginsel, hetwelk alsnu de bovenhand schijnt te zullen erlangen, en waardoor de bekende stelregel: *Le Roi règne et ne gouverne pas* in toepassing wordt gebracht, zoo bestaat er veel reden om aan te nemen, dat de voormalige president en minister van Buitenlandsche Zaken van het kabinet van 22 Februarij 1835 zijne pogingen veellicht met den gewenschten uitslag zal zien bekroonen.

Van den anderen kant, wil men stellig weten, dat de maarschalk Soult zich aan elke nieuwe combinatie onttrekt. De persoonlijke aandrang des Konings, als ook de verklaring des heeren Odillon-Barrot, om van het voorzitterschap der Kamer af te zien, ingeval dit eene schikking kon bevorderen, zijn onvoldoende geweest, om den grijzen krijgsman van zijn voornemen af te brengen.

Volgens de gewone *Parijsche Correspondentie*, moet daarentegen de hertog de Broglie minder volstandig in zijne weigering volharden, en meerdere geneugheid aan den dag leggen, om in het bestuur op te treden.

Latere berichten houden nog in, dat de heer Thiers geheel buiten aanmerking zoude gekomen zijn; dit schijnt echter minder waarschijnlijk, hoewel sommigen reeds beginnen te spreken van eene weder-optreding van het Ministerie Molé.

Wat van alle deze tegenstrijdige geruchten ook zij zal spoedig moeten blijken. Intusschen spreekt men van eenen stap van den Parijschen gemeenteraad bij den Koning, om de oplossing der crisis te verhaasten, en beweert men ook, dat, uit vrees voor onrustige bewegingen, een gedeelte van de troepen der bezetting, sinds eenige dagen, dagelijks in de kasernen wordt geconsigneerd.

Onder de kwinsklagen, waartoe de openbare kamptijd om het gezag, welke op dit oogenblik in Frankrijk plaats heeft, aanleiding geeft, merkt men het volgende vierregelig versje op:

*Des ministres de la patrie
Plaignons les stériles efforts;
Ceux qui naissent sont déjà morts,
Et les morts sont encore en vie.*

— Een der dagbladen geeft te kennen, dat de graaf Molé eerlang, met eene belangrijke zending bij den H. Stoel, naar Rome zal vertrekken.

— Gisteren heeft de raads-president een' koerier naar Brussel gezonden.

— Naar men wil, zijn zeer belangrijke dépêches aan onzen gezant te Londen gezonden; de inhoud daarvan is echter niet uitgelekt.

— Volgens de gewone *Parijsche Correspondentie*, zoude de in bezitneming van het betwiste grondgebied in het Lim- en Luxemburgsche niet vóór het einde der maand Mei plaats hebben. Tot op dat tijdstip zullen Frankrijk en Pruisen hunne observatie-legers op de grenzen van België blijven behouden.

— Den 25 dezer is de achtste verjaaring van den Poolschen opstand alhier gevierd. Des middags heeft zich een groot aantal uitgewekenen in de kerk *Saint Germain des Prés* verenigd. Vervolgens is er een matig maal gehouden, waarbij vele aanzienlijke vreemdelingen tegenwoordig waren. Deze bijeenkomst werd voorgezeten door den graaf de Plater, en zijn daarbij herdaacht: de onafhankelijkheid van Polen, de martelaren der vrijheid, en meer andere toesten in denzelfden geest.

— Volgens de *Gazette Musicale*, heeft de inschrijving tot het oprigten van een monument voor Beethoven in geheel Frankrijk slechts de som van 259 francs en 40 centimes opgebracht. Na zich met bitterheid over deze laagheid, ten aanzien van dien grooten kunstenaar, te hebben beklagd, roept genoemde *Gazette* uit: «Het waarrachtige monument voor Beethoven, dat geheel van zijne onsterflijke ziel is doortrokken, is de *Symphonie*; dit monument is zijn eigendom, omdat hij het zich zelf heeft geschildert.»

— Men leest in het *Memorial Bordelais*, d. d. 16. het volgende: «Door authentieke berichten, bevinden wij ons in de gelegenheid gesteld, om de geruchten, die in omloop waren, betrekkelijk eene onderhandeling met Oostenrijk, wegens een te sluiten huwelijk tusschen een' aartsbisschop en H. M. Koningin Isabella II., te kunnen tegenspreken. Alleen dit is waar, dat er belangrijke onderhandelingen plaats hebben, tusschen het Kabinet van Madrid en de Hoven van Frankrijk en Engeland, betrekkelijk Mexico en de andere Spaansche Koloniën in America.»

SPANJE.

MADRID 20 Maart. Een uit het leger van het Noorden komende Brigadier, en een koerier uit Valencia, hebben alhier aangebragt dépêches voor het gouvernement; derzelver inhoud is tot nu toe niet bekend geworden.

— Men vrees, dat in Valencia en Saragossa onlusten zullen uitbarsten, omdat de geest aldaar in groote spanning gebracht wordt; ook is men vrees Katalonie beducht.

voor; kort daarna berichtte men haar de teleurstelling van sir CHARLES, daar zijne LUCY de hoofdstad had verlaten, om eene oude tante, men wist niet waarheen, te vergezellen.

Dit alles veroorzaakte ARABELLA weinig verdriet; want wel wat koud voor de liefde, had zij bijna al haar gevoel voor den roem bewaard. Ook scheen het haar toe, dat zulks niet anders was, dan een tijdsverdrif, eene verstrooiing, den naam van hartstogt gansch onwaardig. Zij vergevoelde zich dus, met sir CHARLES op eene vernuftige wijs den oorlog aan te doen, door hem zijn niet zeer aangenaam avontuur, als eene episode uit haren roman, te verhalen.

«Maar,» vervolgde de schalksche vrouw, «ik weet niet, waaraan de verdwijning van dit schitterend hemelligchaam toe te schrijven. Heeft een wijze *Mentor*, onder de trekken eener burgerlijke *Minerva*, de onschuld voor de verleiding willen behoeden? Of heeft behendiger en gelukkiger minnaar haar uit belangzuchtige oogmerken den winkel doen verlaten? Wat denkt gij hierover, MORTIMER?»

Met deze jalousscheid gevleid, toonde zich sir CHARLES in geen deele verlegen, en handhaafde zijne reputatie van *dandy* volkomen.

«Ik zou mij niet hebben vermeten,» sprak hij, «u in dit opzigt eener raad te geven, maar dewijl gij mij wel gelieft te raadplegen, ziehier, wat ik in uw geval zou doen.»

«Laat ons zien.»

«Ik zou dit jonge meisje, voorwerp eener voorbijgaande luim, geheel ter zijde laten, om een' veel belangwekkender persoon op te voeren. Zij, die de jongeling wezenlijk bemint, zoude over deze veronachtzaming van een oogmerk eene edele wraak nemen.»

«En waarin zou deze edele wraak bestaan?»

«Zij zou het huwelijk zoo spoedig mogelijk doen plaats hebben.»

«O! zoo wraakzuchtig ben ik niet,» antwoordde ARABELLA glimlachende.

«Maar sir CHARLES sprak met zoo veel vuur, zijne drangredenen hadden zulk eene kracht, dat ARABELLA zich liet overhalen; om hem in de volgende week te huwen. Men besloot, om zich aan de lastige nieuwsgierigheid der Londensche wereld te onttrekken, de huwelijksverbintenis in een dorp, nabij de hoofdstad, aan te gaan.

— De kapitein-generaal van Galicie deelt de tijding mede, dat, bij een gevecht tusschen de kolonne, onder bevel van Sobrado, en de Carlisten onder bevel van Rantos en Saturnino, de dappere kolonel don Joachim Cayula gesneveld is: de Carlisten hebben echter de nederlaag geleden.

ENGLAND.

LONDEN 27 Maart. Volgens eenen particulieren brief in den *Times*, d.d. 8 dezer, schijnt de Porte voornemens te zijn, om in de aanstaande lente Syrië aan te tasten. Onder het Turksche leger van den Taurus, wordt in den brief gezegd, heerscht ontevredenheid, en men verwachtte, dat, door de onbekwaamheid van den aanvoerder, het Turksche leger niet tegen Ibrahim bestand zou zijn, en het verliezen van eenen enkelen veldslag, door den algeheelen ondergang der divisien van Hafir-pacha zou gevolgd worden; daar de Curden, die thans in hunne bergen zijn teruggetrokken, haer den terugtogt zullen afsnijden, om zich te wreken voor hetgeen zij in het vorige jaar van de Turken hebben geleden. De Poolsche generaal Czarnowsky en andere Poolsche officieren, door het Britsche gouvernement gezonden, zijn uit het kamp ontslagen, en de Pruisische officieren, baron van Molke, Muilbach en anderen, verkrijgen meer en meer invloed bij Hafir-pacha.

— Het gerucht, dat de heer van Butenief, gezant van Rusland, zich tegen het in dienst nemen van Engelsche officieren op de Turksche vloot zou verzet hebben, achtte men als zeer onwaarschijnlijk; daar men den heer van Butenief als een' te goed staatsman kende, dan dat hij niet zou weten, dat enkele Engelsche zee-officieren, hoe bekwaam zij ook zijn mogen, de Turksche zeemagt weinig zullen kunnen verbeteren, en dat al deze omstandigheden, als ook de vijandelijkheden tusschen de Porte en haren vasal, geen den minsten invloed zullen uitoefenen op dien worstelstrijd, welke weldra in Klein-Azië zal uitbarsten. De briefschrijver zegt: men dwaalt zeer, wanneer men geloofd, dat de Porte, door het leger van Ibrahim van allen toeveroer uit Egypte te berooven, het hem onmogelijk zou maken, de grenzen van Syrië te overschrijden. De Aziatische provincien zouden ook nu evenzeer in al de behoeften van zijn leger voorzien, als tijdens hij te Jonia en Kintayah gecampeerd was. Mogt het der Europeesche Mogendheden mislukken, eene wrijving tusschen den Sultan en Mehemed-Ali te voorkomen, zoo zal het weldra met het geheele Ottomanische rijk gedaan zijn.

Nourri Effendi was zeer in de gunst des Sultans gestegen; hetwelk men als een bewijs beschouwde, dat Redschid Pacha dezelve begon te verliezen, hetgeen men daaraan toeschreef, dat hij in zijne zending naar Londen niet was geslaagd.

— Volgens brieven van Tabriz dd. 8 Februarij, was het in die streken volmaakt rustig. Niets bevestigde het gerucht, dat de Perzische troepen naar Bagdad zouden oprukken, om eene der Perzen, door de Turken aangedane beleediging te wreken. Tusschen den Perzischen gezant alhier en de Porte heerscht de beste verstandhouding.

— De Oost-Indische brieven brengen geen verder nieuws. Alleen schrijft men nog van Singapore, van den 13 Decemb, dat aldaar eene vergadering van ingezetenen heeft plaats gehad, om de middelen te beramen, tot het daarstellen van eene gemeenschap tusschen Ceilon en China, door stoombooten, in verband met de lijn tusschen Calcutta, Madras, Ceylon en Suez.

— De beide leeuwen van den St. James schouwburg zijn kortelings, weinige dagen na elkander, gestorven. De tweede, *de Koning van Pruisen* genaamd, acht jaren oud, was de schoonste in Europa bekende leeuw. Zoedra hij van zijn medgezel door den dood beroofd was, hief hij een droevig gebrul aan. Hij weigerde voedsel te gebruiken; men beproefde eene aderlating nabij het oog, en bragt hem alle mogelijke hulp toe; doch alle pogingen bleven vruchteloos. Het arme dier lekte de handen zijner opassers, als ware het, om aan hen zijne erkentelijkheid te betoonen. Het verlies, hierdoor te weeg gebracht, wordt op 1,000 guinjes geschat. De beide lichamen der dieren zullen, door geneeskundigen, onderzocht worden, daar de geruchten, die men omtrent derzelver dood verspreidt, zeer uiteenlopende zijn. De heer van Amburgh heeft nog onlangs voor slechts een' dezer beesten 700 guinjes geboden.

DUITSCHLAND.

TRIEST 7 Maart. Deze haven neemt dagelijks in uitgestrektheid en belangrijkheid voor den handel toe. Uit opgaven over 1838 blijkt, dat er gedurende dat jaar 35 schepen, waaronder 12 Nederlandsche, uit Nederland zijn aangekomen, en 17, waaronder 6 Nederlandsche, derwaarts zijn vertrokken.

WEENEN 22 Maart. De *Neurenburger Correspondent* bevat, onder de rubriek Weenen 21 Maart, het volgende:

Sedert de terugkomst van den baron Rothschild, zijn de gissingen, omtrent het sluiten van eene Oostenrijksche leening, tot zekerheid geworden. Deze leening zal 60 miljoen florijnen bedragen, waarbij eene loterij zal gevoegd worden; de interesssen zijn nog niet bepaald, doch men geloofd, dat zij in allen gevalle beneden de 4 pCt. zullen gesteld worden.

— De Russische gezant heeft aan een handelshuis alhier 40000 fl. uitbetaald voor de geleverde snuifdozen en ringen met brillanten omzet, die Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland, gedurende Hoogstedszelfs verblijf alhier, aan de personen van het hof geschenken heeft.

Part. Corresp. BERLIN 25 Maart. De lijst der officieren, welke van hier naar Konstantinopel zullen vertrekken, is thans bekend gemaakt. Het zijn de majoor Wittthorpe der infanterie van de landweer, als chef der expeditie, de kapitein der genie Lenz, de kapitein der artillerie Nicpold, drie kapiteins der infanterie en twee escadron-chefs der kavallerie; zoodat bij deze expeditie, waarbij een genoegzaam getal onderofficieren zal gevoegd worden, alle troepen-afdeelingen vertegenwoordigd zijn. Men verwacht, dat dezelve in het begin van April zal vertrekken. De reis zal over Weenen, en met de stoombooten over den Donau gedaan worden. Daarentegen zullen, naar men wil, eenige onzer officieren, die zich thans te Konstantinopel bevinden, en wel de heeren von Molke, Möhlenfels en Fischer, herwaarts terugkeeren. De heer von Vincke zal, naar men zegt, nog eenigen tijd, als militair zaakgelastigde, aldaar vertoeven.

De berichten uit Turkije zijn voor het overige zoodanig, dat het, zonder twijfel, in de aanstaande lente, tot eenen oorlog tusschen de Porte en de Pacha van Egypte komen zal. De wederzijdsche verbittering is zeer groot,

en van den kant van Turkije worden aanzienlijke toerustingten gemaakt, vooral is de artillerie der Turken, door de hulp der Pruisische officier zeer verbeterd en veel doelmatiger georganiseerd; alles, wat dezelve betoort wordt aan de zorg van gezegde officieren overgelaten. Twee derzelve kapiteins Lane en Köpke, vroeger officieren bij de garde artillerie geheel in Turksche dienst overgegaan.

De berichten uit België, aangaande de aanneming van het tractaat van 24 artikelen, door de Kamer der afgevaardigden, hebben alhier weinig vloed gehad, daar men die aanneming reeds voorzag. Onze jonge officieren vinden zich nu in het vooruitzicht, dat er krijgsbewegingen zouden plaats hebben, bedrogen; doch het verlangen des volks naar de voortdurende den vrede zal, naar het schijnt, vervuld worden. Reeds spreekt men om een gedeelte der uitgetrokken reserve-troepen van het Rijn-Westpalsche legercorps te ontslaan, deels omdat er, bij den naderenden zomer, den voor den akkerbouw vereischt worden, deels omdat de Staat ge de kosten, welke het op de been houden van zoo vele troepen verzaakt, wil besparen.

De werkzaamheden van den heer Lockhorst alhier zijn nog niet geëindigd, zoodat die heer, naar men zegt, nog tot in de laatste dagen d' week, dus tot Paschen, alhier zal vertoeven. Naar men verzekert, zo er geene wezenlijke zwargheden tegen het ratificeren van het tractaat bestaan, ofschoon men van eenen anderen kant het tegendeel wil hew. De verdraging zou slechts door het wachten naar het ontvaagen van ratificatiën der verschillende Staten van het tolverbond worden te gebracht.

Onze minister van Buitenlandsche Zaken, de heer von Werther, h door eenen val op de straat, zijn arm dicht bij de hand geboken, niet stuit, gelijk de dagbladen zeggen; er is echter de meeste hoop, dat de von Werther spoedig en volkomen hersteld zal zijn.

De alhier in omloop zijnde valsche *Cassenaanwijzingen* van een en thalers, uit Engeland over Dantzig ingevoerd, zijn, wat de eerste bet gemakkelijk, doch wat de laatste aangaat, hoogst moeilijk van de e te onderscheiden; ofschoon in Engeland vervaardigd, geloofd men, dat alhier vele heelers en medeplichtigen van dat bedrijf bevinden.

Naar men verneemt, is thans het vonnis over den aartsbisschop Dunin veld, en door Z. M. den Koning bekrachtigd. De aartsbisschop zou tot maanden gevangenisstraf veroordeeld zijn, doch slechts in zoo verre, op zijn woord van eer, deze of gene hem aan te wijzen vesting niet zullen verlaten.

BERLIN 25 Maart. Men verneemt, dat de heer Zea Bermudez, die hier met de meeste onderscheiding behandeld wordt, de groote mog heden zoekt te bewegen eene Conferencie te houden, ten einde, de nod maatregelen te nemen, om de rust in Spanje te herstellen. In dien heeft hij aan ons kabinet eene uitvoerige memorie, over den toestand de toekomst van dat ongelukkig land ingeleverd. Eene overeenkomst dien aard, welke beide de oorlogvoerende partijen moet verzoenen, zou tusschenkomst van Frankrijk beletten, terwijl daardoor de constitutie beginselen aan den invloed der gewoonten en oude reytjen zullen on worpen blijven. Op deze wijze, zou het wantrouwen zwichten, en een nidaarborg voor den algemeenen vrede verkregen worden.

— De werken aan den spoorweg van Berlin naar Leipzig hebben op verschillende plaatsen een' aanvang genomen.

— De gecombineerde legers van Oostenrijk, Pruisen en van het Duitsche bondgenootschap bedragen 1,400,000 man, waaraan Oostenrijk 700,000 Pruisen 400,000 en het Duitsche bondgenootschap 300,000 man levert.

DARMSTADT 26 Maart. Gisteren is Z. K. H. de grootvorst Troonopvolger van Rusland alhier aangekomen. Z. K. H. begaf zich ten 8 ure met K. H. den Groothertog naar den schouwburg, alwaar de opera die *Velin* van Spontini werd gegeven. Na het eindigen der tooneelvoorstelling er souper ten hove. Heden ochtend ten 8 ure hield Z. K. H. de revue de alhier in garnizoen zijnde troepen. Z. K. H. was in Russische graars uniform en versierd met het lint van het grootkruis der Lodewijk orde, welke Z. K. H. de Groothertog Hoogstedenzelven des avonds te had geschenken. Na deze revue was er dejeuner ten hove, en ten 10 zette Z. K. H. de reis naar Mainz voort.

KOBLENZ 27 Maart. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland heden namiddag, met de stoomboot van de Keulsche maatschappij alhier verwacht, en zal in het hôtel Bellevue afstappen.

TURKIJE.

ALEXANDRIË 26 Febr. De onderkoning van Egypte keert in al naar Cairo, alwaar hij dagelijks verwacht wordt, terug. Naar men wil zulks ten gevolge van de ontevredenheid, door den Engelschen Consul tuid over de opzettelijke afwezigheid van Mehemed-Ali, op den tijd, het in werking brengen van het handeltractaat bepaald.

— Volgens de laatste berichten uit Opper-Egypte, was de Onderkoning Fazoglon aangekomen. Hij had maatregelen genomen, om de arbeiders de goddijnen aidaar te beschermen, en den slavenhandel verboden, in hoop, dat de negers aan de gezegde mijnen zouden kunnen werken.

— De ijver, waarmede de Engelschen hun gebied langs de Perzische en de Roode zee, door het vestigen van etablissementen, uitbreiden, g alhier aanleiding tot velerlei gissingen. Daar zij onlangs van de baai Owakit bezit genomen hebben, zoo veronderstelt men, dat zij voort mens zijn, zich van den alleenhandel op Abyssinië meester te maken. verovering van Aden heeft daarenboven bij de Arabieren de veronderstelt gewekt, dat Engeland ecrzuchtige bedoelingen omtrent Egypte koerst.

— Uit Syrië zijn alhier zeer gunstige tijdingen ontvangen. Het in uitgeharsten oproer in Heran werd door den zoon van den Emir Besch die door Ibrahim Pacha, met 4000 Drusen, tegen de oproerigen is zonden, nog bij tijds gesmoord. Het Egyptisch leger in Syrië, het 76,000 man sterk is, en 144 veldstukken bezit, zal bovendien nog twee nieuwe regementen infanterie, en twee veldbatterijen versterkt worden eene gedeelte der versterking is reeds ingescheept, terwijl het overige land derwaarts zal worden gevoerd.

STADSNIUWS.

BEVALLEN. 23 Maart D. Schaap, geb. Fischer, Z. — 27 Maart C.

«Er zijn heden meer mensen op de been dan gewoonlijk,» zeide LUCY, met hare tante over het dorpsplein wandelende.

«Inderdaad, mijn kind.»

«Het, is of er in de kerk eene plegtigheid zal plaats hebben.»

«Misschien wordt er een kind gedoopt, of een huwelijk gevierd.»

«Een huwelijk! o, het is zoo aangenaam gelukkige mensen te zien,» hernam LUCY. «Treden wij de kerk binnen.»

«Neen, LUCY, gij zijt niet behoort gekleed.»

«Het is waarlijk jammer....»

«Gij zucht, mijn kind, terwijl gij aan het geluk der bruid denkt?»

«Het is niet, dat ik haar benijd, lieve tante, maar ik dacht: eens zal de dag komen, wanneer sir CHARLES en ik...»

«En zoo die dag nimmer komen moest?»

«Ik zoude sterven....»

«Spreek toch zoo niet, mijn kind; wat zoude er dan van uwe goede moeder... van uwe tante worden?»

«O ja, ik ben wel dwaas om zoo te spreken... dit is onmogelijk, waarom zou sir CHARLES een arm meisje hebben willen misleiden...»

Mistress DAVY, eenen boer, dien zij kende, gewaar wordende, wiens oogen mede aandachtig op de kerkdeur gevestigd waren, vroeg hem, wat er gaande was.

«Wel, mistress, het zijn twee rijke mensen uit de stad, die hier komen om te trouwen.»

«En wie zijn die?»

«Niemand kent den bruidegom; men heeft hem nooit in het dorp gezien. De bruid is de weduwe, die het gindeke kasteel bewoont; gij kent haar immers wel? Men zegt, dat zij te Londen boeken schrijft, dat ieder haar bewondert. Nu, dat wil ik wel gelooven, het moet een moeilijks vak zijn, want ik heb niet eens kunnen leeren lezen.»

«Daar wij toch hier zijn,» sprak mistress DAVY tegen LUCY, «kannen wij een oogenblik. Zij zullen terstond wel uit de kerk komen.»

Inderdaad had de tante nauwelijks uitgesproken, of de kerkdeur oopent zich, en door eene nieuwsgierige menigte gevolgd, treed het paar uit het heiligdom, waar zij voor eeuwig aan elkander waren vereenigd. Schoonheid en een trossch vergenoogen bloeken op ARABELLA'S gelat. Sir CHARLES

scheen gelukkig, maar nu en dan verspreide een donkere nevel zich over zijne trekken. Het aandenden der ongelukkige, misleide LUCY trof om lekeurig het hart van den *fashionable*. Het meisje werpt eenen blik op sir CHARLES, herkent hem, en roept met eenen schrikkelijken gil: «Sir CHARLES... is het wel mogelijk!»

Deze woorden hebben voor ARABELLA geene nulegging nodig. Met e koele wreedheid wendt zij zich tot sir CHARLES en zegt: «Ziedaar de knoop van mijn roman!» waarna zij op de ongelukkige eenen blik minachtend medeliden werpt, en haren weg vervolft.

Bewusteloos, koud als marmor, lag het slagtoffer van eene onzinnig liefde uitgestrekt op de straatsteenen, terwijl haar weleer blozend gel plotseling doodsbleek was geworden. Hare wanhopige tante en de menig drongen zich om haar, en bragten haar te huis, waar zij, na vele afgewende moeite, eindelijk bij kwam. Maar de sporen van den schrikkelijsten waanzin toonden zich op haar gelaat en in hare bewegingen.

Legde haar te bed; eene ijleude koorts overviel haar: sir CHARLES, sir CHARLES... gilde zij onophoudelijk. Zij waande hem bij zich, en had hiedat hij haar niet zou verlaten.

Zij herstelde eindelijk uit deze vreeselijke krankheid, maar behield ee diepe neerslagtigheid, die haar bij bleef, den korten tijd, dien zij nog de wereld doorbragt. Het beeld van sir CHARLES MONTIMER zweefde ha steeds voor den geest, en gedurig zeide zij: «Ach, indien hij wist, hoe ongelukkig hij mij gemaakt heeft.... ik kan hem niet vergeten.»

Hare zielekwaal haar geene verpoozing latende, ondermijnde ten laatste hare levenskrachten. Zij verkijnde langzaam. Hare schoonheid en frischeheid verdwenen; de buitengewone glans harer oogen stak akelig af tegen haar bleek en vermagerd gelaat, en duidde eenen alverterenden hartstog aan, vorm, die aan eene tedere bloem knaagde.

Eene maand na de huwelijksplegtigheid van sir CHARLES met ARABELLA was de menigte weder op hetzelfde dorpsplein vereenigd. Thans was eene wecunde moeder, lange rouwsluiers, een sombere trein, die hie nieuwsgierigheid opwekten. De liefde van een bekoorlijk meisje had hie in de armen des grimmigen doods gevoerd, dien verschrikkelijken minnaar, die altijd woord houdt. Gij, die immer hebt bemint, plant bloempje op haar graf, en wijlt harer nagedachtenis eene tranen

weligt ook onze bedenkingen; opzigttelijk de artikelen *middelebare scholen, gymnastien*, enz. (Zie N°. 320, 246 en 245 van den *Avondbode*) in het midden te brengen. — Ter zake.

In N°. 322 wordt, onder anderen, gezegd: 1° dat « de betrekking van Inspecteur-Generaal door den heer van den Ende gedurende vijf-en-twintig jaren, op gene verdienstelijke wijze is vervuld geworden, hooger, volgens sommigen, gedurende de jaren 1819 tot 1830 de scholen der Belgische gewesten zijne aandacht te zeer bezig hielden, dat dat hij de vereischte oplettendheid op die aan Oud-Nederland hadde kunnen geven hadde. »

2°. Dat « bij de afdeling van den heer van den Ende (die afdeling heeft plaats gehad in het laatst van 1832) zijne betrekking eenen anderen ambtenaar is opgevolgd; doch deze heeft (zoo als den schrijver van het artikel verzekerd werd) bittendien reeds zoo vele bezigheden, dat hem slechts weinig tijds voor het lager schoolwezen overblijft. »

3°. Dat « den schrijver verscheidene steden genoemd zijn, waar de nieuwe Inspecteur-Generaal zich nog nimmer vertoond heeft, en andere, waar zijne inspectie en etamen *opperlettig* werden genoemd. Gebrek aan genoegzamen tijd was daarvan de oorzaak. »

4°. Dat « onder de schoolmeesters ook notarissen, advocaten en dergelijke personen gekozen worden; wie drakke ambtbezigheden hun zelfs den tijd niet laten, zich de bezwaarten van schoolmeesters eigen te maken. »

Wat het eerste punt aangaat, wij laten aan den heer van den Ende al den roem, dien hij zich door de nauwgezette vervulling zijner plichten als Hoofd-Inspecteur van het middelbaar en lager onderwijs verworven heeft. Maar, indien van 1816 tot 1830, dat is: gedurende veertien jaren, de scholen in Oud-Nederland zijne oplettendheid minder tot zich trokken dan die van België, dan lag de oorzaak daarvan, zonder tegenspraak, in de nieuwe uitgebreidheid van zijne werkzaamheden.

Brengt men dit nu in verband met het tweede punt, dan vindt men, wel is waar, dezelfde overeenkomst, opzigttelijk den heer Wijnbeek, wiens werkzaamheden als Inspecteur-Generaal van de schoolmeesters, door de toevoeging van al dat gene, waarmede de heer van den Ende belast was, zeer vermeerderd zijn geworden. Deze vermeerdering schijnt een maatregel van bezuiniging te zijn, door de omstandigheden gevorderd, en wij zouden het betreuren, wanneer werkelijk aan bezuiniging de dierbaarste belangen wierden opgeofferd.

Maar, en dit is het derde punt, indien het al waarheid zijn mogt, dat de nieuwe Inspecteur zich nog nimmer op eenige plaatsen (de Schrijver zegt niet, welke) vertoond heeft, ligt dan hierin het bewijs, dat de heer van den Ende vroeger overal, geen-land-of-dorpie uitgezonderd, geweest is, om Inspectie te houden? ... Zijn dan overigens de heeren Schoolmeesters niet daar; zijn deze niet verplicht, om ten minste twee malen 's jaars de scholen van hun district te bezoeken, en een getrouw verslag van hunne bevinding in te leveren.

Van meer gewigt is het echter, wanneer men zegt, dat de Inspectie en het examen van den heer Inspecteur op andere plaatsen *opperlettig* waren, hetwelk een gebrek van tijd werd toegeschreven.

Wij men dan vorderen, dat een Inspecteur-Generaal tot in de minste kleinfichtheid aldare, en kind voor kind ondervrage, wat zij geleerd hebben? Dan voorzeker zouden 365 dagen niet voldoende zijn, tot het doen van gene inspectie-reis door het gehele rijk. Zelfs van de heeren Schoolmeesters en leden der plaatselijke schoolcommissien kan zulk een onderzoek evenmin gevorderd worden. Het handdoel eener Inspectie kan niet anders zijn, dan de irrigatie te zien van de school, en de leermethode van den onderwijzer. Wanneer de Inspecteur dezen heeft zien werken, en met den hoofdman der school bekend gemaakt, moet de inspectie als voldoende beschouwd worden; dat bij de aanwijzingen, waartoe zij aanleiding moet verschaffen, aan den onderwijzer zelven, of aan de bestuurders der school mededeeling te geven, en het overige aan de zorg der heeren Schoolmeesters, enz. worden overgelaten.

Overigens ontbeent wij reden te hebben te gelooven, dat, hoe kort een Inspectie ook zij moge, niets van belang ontsnapt aan het oordeel en scherpzinnige oog van den heer Inspecteur Wijnbeek, wiens over in alle opzichten te zeer bekend is, dan dat hij het noodig achtte hierover verder uit te welen.

Aangaande het vierde punt, merken wij aan, dat er in ons land slechts twee Schoolmeesters zijn, die tevens het ambt van Notaris uitoefenen; en dat, zoo als den onderwijzer zelven, of aan de bestuurders der school mededeeling te geven, en het overige aan de zorg der heeren Schoolmeesters, enz. worden overgelaten.

Wij zullen dit onderzoek voortzetten, indien de Redactie van den *Avondbode* aan hetzelfde eenige plaats geeft in te nemen. (*)

(*) De Redactie van den *Avondbode* voldet graag aan het verzoek van ons gesloten inzender, en zal de vervolgetrokken te gemoet zien. (De Red)

Advertentien.

(2577) DE MAKELAAR C. VAN DER VLIET Pz en P. A. BUNDTEN, Presenteren, als last hebbende van hunne Principalen, Op *Vrijdag den 5den April 1839*, des Namiddags ten *Twee Ure*, in het logement de Pool, op het Water, over de Koorbeurs, ten overstaan van een daartoe bevoegd Beambte, aan den Meestbiedende of Hoogstblijvende te VERKOPEN:

Eene Partij van 400 Lasten Nieuwe *Petersburger*, en 180 Lasten *Pruisische* en Gedroogde *ROGGE*. Dezelve worden gewild betaalbaar, hetzij contant bij de aflevering, hetzij op zes weken, ter keuze der Verkoopers, en wel bij gebiede of halve Zolders. De Koopders van de tweede helft zullen het meerdere of mindere der gerepte helft, hetwelk op den zolder zal overschieten, moeten ontfangen. Voorts zoogen als ongezien, zonder actie of satisfactie.

Op bovengemelde conditien, en ter zolder plaats en tijd, zullen de Makelaars C. VAN DER VLIET Pz, A. TEN CAPE en P. A. BUNDTEN ind presentieren, te Verkooper: Eene Partij van 430 Lasten *Pruisische* en Gedroogde *ROGGE*, en 120 Lasten *HAYER*, welke het eerst zal geveild worden. Liggende al deze Partijen, zoo als dezelve op de Notitie ter Koorbeurs worden aangegeven.

(2578) De Sieur LAURENT, Kapper van *Parijs*, Vrijetstraat bij de Roguwersdwaarsstraat, N°. 124, verzoekt zijne geerde Begunstigers, dat hij wederom een zeer fraai geassorteerde quantiteit van Haren en Ziden DAMESTOOREN van *Parijs* heeft ontvingen; waarmede een fraaie DAMESKAMMERS, om zich zelve zonder eenige moeite te kunnen kopen: alles naar den schoonsten smaak en tot zeer civiele prijzen. Men zal ook van amsel altijd een Zaal, tot het Snijden van het Haar, in gereedheid vinden. Beweelt zich in ieders gunst en reconcomandatie.

AANBESTEDING.

(2579) Op *Woensdag den 10den April 1839*, des avonds ten *Zeven ure*, zal het *Nederlandsch Israëlitisch Ambestuur te Amsterdam*; in het onder deszels beheer staande Gude Mannen-, Vrouwen- en Ziekenhuis, op de Keizergracht, bij de Weesperstraat, aldaar, ingevolge bekomen magtiging, bij Inschrijving en Opbod, publiek **AANBESTEDEN**:

De **AMOTIE** van een gedeelte van het reeds **GEMAAKTE WERK** voor een **ZIEKENHUIS**, en den verderen **OPBOUW** van hetzelfde, op den Grond der **Wesperkerkhuizen** in de Weesper-Kerkstraat, geteekend geweest N°. 6277, 6278 en 6279, met al de benodigde Materialen.

Het Bestek, de Teekening en de Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, liggen ter visie aan het Bureau van het Ambestuur, in voormiddig Gesticht, op den 2, 3, 4, 8 en 9 April, van 's morgens tien tot 's namiddags twee ure; zellende op den 3den en 4den dier zellide maand aanwijzing in loco geschieden.

NB. Het Bestek en Voorwaarden zijn verkrijgbaar bij den Boekdrukker A. ZWESAAARDT, Warmoesstraat, bij den Vijgendam, N°. 206, tegen den Prijs van f 1.—

Voor het Toilet.

ROWLAND'S MACASSAR OLIE.

Deze *Keurige, Wekriekende en Doorschijnende OLIE*, is om hare onvergelykelyke *Restorative, Preservative en Verfraaijende* eigenschappen, algemeen zeer beroemd; zij hevetig voor het nitvallen van het Haar, en het grijs worden van hetzelfde, tot in den hoogsten ouderdom; geeft grize Haren derzelver natuurlijke kleur weder; bevrijdt het van Schilfers, en maakt het *Zacht, Krullend en Glanzrijk*; bevaart de Krillen in opge-maakt Haar; zonder dat noch het *dampige weder*, noch *volle trekken*, noch het *dansen of rijden*, daaraan eenige verandering toebrengen. Voor Kinderen heeft deze OLIE eene onschalbare waarde, daar zij den grondslag legt om fraai Hoofhaar te verkrijgen.

WAARBORG. — Men vrage: **ROWLAND'S MACASSAR OLIE**, en lette wel, dat elke Flesch (benevens eene verhandeling over het Haar, 31ste uitgave) besloten is in eenen omslag, waarop de namen der vervaardigers en derzelver adres, met roode letters zijn geplaatst, en wel aldus:

A. ROWLAND & SON, 20 HATTON GARDEN.

Gecontrasigneerd **ALEX. ROWLAND.**

De minste prijs is 3 s 6 d. De daaraanvolgende prijs 7 s. Flesschen ten gebruke van Familien, inhoudende 4 kleine Flesschen, 10 s. 6 d. Het dubbele dier hoeveelheid 21 s. de Flesch.

ROWLAND'S KALYDOR.

Een weldadig en krachtig behoedmiddel voor het Vel en het Ligchaam tegen den schadelijken invloed van het *vrieland weder*; koude winden of eenen *mistigen dampkring*; hoelt *winterhanden en voeten en bersten*, en maakt het *hardste en ruwste vel aangenaam zacht, schoon en glad*, roeit daadwerkelijk alle puistjes, vlekken en sproeten geheel en al uit, en heemt de roodheid en bruinte kleur en andere ongesteldheden van de huid weg, deelt derzelve te gelijk eene gezonde jeugdige tint mede, en schenkt eenen blanken hals, blanke handen en armen. In gevallen van schroeijing of verbranding, verzacht het dadelijk de gewonde deelen en keert terstond de ontsteking. Heeren zullen na het scheren ondervinden, dat, door het gebruik van dit middel, elke irritatie vermindert en het vel glad en zacht wordt. Prijs: 4 s. 6 d. en 8 s. 6 d. de Flesch.

ROWLAND'S ODONTO,

OF PEARL DENTIFRICE.

Een wit Poeder, van *Oostersche Kruiden* vervaardigd, dat de *alleraan-genaamste geur heelt*, en *weg is van elk mineraal of schadelijk ingrediënt*. Het neemt de *halk der tanden weg* en bevrijdt dezelve van alle vlekken, bevestigt het *emal* en maakt de tanden in derzelver kisten vast en *keurig wit*. Het is een voortreffelijk middel tegen de Scheurbuk, roeit elke aandoening van dezelve aan het *tandlesch*, enz.; ten eenemal uit, versterkt hetzelfde en schenkt het eene gezonde roode kleur; het neemt den onaangenamen smaak in den mond, welke dikwerf na koortsen, het gebruken van genersmiddelen, enz., overblijft, geheel weg, en deelt den adem eene welriekende geur mede. De prijs is 2 s. 9 d. de Doos.

Vele Winkeliers verkopen, in plaats van de bovengenoemde Middelen, namaakfels van dezelve, die uit de schadelijkste bestanddeelen zijn zamengesteld; doch regstreeks aangestelde Agenten der Vervaardigers zijn: de Heeren **Jackson & Co.**, te **AMSTERDAM**, in de *Kalverstraat*, N°. 100.

Met veel genoegen hebben wij de 31ste Uitgave van eene belangrijke Brochure, getiteld: *Practische Verhandeling over het menschelijk Haar*, door den Heer **ALEX. ROWLAND**, Kwekeling van **Wijlen JOSHUA BROOKS Esq.**, gelezen. Dit boekje bestaat uit eene reeks van opmerkingen, betreffende de bevordering van den groei van het menschelijk Haar, en is het gevolg van groote studie en ondervinding. De verschillende oorzaken van het uitvallen van dat lekkedsel des hoofds zijn duidelijk daarin aangegeven, alsmede de middelen ter genezing dier gebreken. Wij beveilen het ernstig onderzoek van deze Verhandeling aan alle Standen aan, daar zij (*gratis*) aan elk, die **ROWLAND'S MACASSAR OLIE** koopt, wordt uitgereikt. (Zie de bovenstaande aankondiging.)

ONFEILBAAR MIDDEL TEGEN

JICHT EN RHUMATISME.

Na vele door anderen vruchteloos genomen proeven, is het den geneeskundigen Heer **CH. MOORE**, te *Londen*, gelukt, een middel nit te vinden, hetwelk op de huid geappliceerd, den gelukkigsten uitslag belooft aan alle Lijders, die aan deze pijnlijke kwalen laboreren.

Op deszels gedaan verzoek, heeft de Boek- en Kunsthandelaar **H. J. VAN WISSELINGH**, in de *Kalverstraat*, te *Amsterdam*, zich belast met een Depot van gemeld Geneesmiddel. Brieven en *Geld franco*.

Bij gemelden is mede verkrijgbaar een tot hetzelfde betrekkelijk Werkje, getiteld: *A popular treatise on gout and Rheumatism, published by Order of CH. MOORE, London 1839.* Prijs van het Geneesmiddel is f 10, en van gemeld Werkje f 2.60. Het Magazijn is steeds ruim voorzien van alle benodigde Teekenbehoeften: Conté-Krijt à f 2.40 per gros; Oud Zwitsersche Teekenpapier à 25 Cents; Olieverf in Blazen à 15 Cents; Lyonsche Kwasten à 10 Cents, — Prijs-Courant gratis verkrijgbaar.

(2582) Bij **G. T. N. SURINGAR**, te *Leeuwarden*, is van de Pers gekomen:

RADBOUD II, Koning van Frisland, Treurspel, door **M. A. VAN HALMARE Esq.**, f 1.25. Mede verkrijgbaar te *Amsterdam*, bij de **HIL M. WESTERMAN EN ZOON**, W. BRAVE JR., en voorts bij de meeste Boekhandelaren.

(2583) Bij den Drukker en Boekhandelaar **J. B. ULRICH**, te *Rotterdam*, is uitgegeven en alom verzonden:

BRABE; Herinneringen, voornamelijk van den jare 1811 tot 1814, met Platen, f 1.50. De Kluchtige Avonturen van *Alweer een Gerrese*, door **A. MAY VAN VOLLENROVEN**, f 2.40. *Zijnde dit het laatste en oorspronkelijke Werk, van dien aom met voem bekenden Schrijver, bijna uitverkocht.*

WAHNVIER, De Galante Ziekten; 2de druk, 60 Cents. **TOMFIELDT**, Gezondheidsregelen, en Volkomen Herstelling der Verouderde Kwalen; 2de druk, 60 Cents.

NB. Beide deze Werkjes worden niet dan gecachetteerd verkocht. *Nederlandsch Panorama*, in carton, f 3.—, ingenaaid f 2.60; vol fraaije hontsnec-platen, door **W. BAL** en anderen. Sprekewoorden: *Zij zijn alle geen koks, die lange messen dragen, enz.*, enz., door **W. B.**, f 1.20.

De Pantoffelheerschappij, naar den tweeden Hoogduitschen druk, in zakkormaat, 60 Cents. De Kaartlegster, om uit 82 speelkaarten iomands horoscoop te trekken, met welgelikt gekleurde portret, 25 Cents.

Verjaarsliederen en Felicitatien, 20 Cents. **APOLLO**, beschaafde volkszangen, 6 stukjes, 60 Cents. **BRINKMAN**, De Voorbereiding der Israëlitische volken, 25 Cents.

De Vlucht der vrouw in de woestijn, 30 Cents. **Aria's**, Walsen en Coraal-gesang, voor de *Trek-Harmonica*, 2 stukjes, 40 Cents. Het Nieuw Waarzeggend Heidinetje, met eene plaat, 40 Cents.

336 geheel nieuwe grappige Drink-Conditiën. **J. C. SMITS**, De Straatjongen van *Parijs*, blijspel. **H. HENKE**, De Kapel in het Bosch, of de onzichtbare Getuige, toneelspel.

W. L. DE BRUIN, De Hofnar van den Prijs, blijspel. **J. H. C. VENMAN**, De Gelukkige Ankomst, blijspel. De Kruiwagens, of de onzichtbare Trap, blijspel. Ook wordt bij denzelven met veel succes verdebiteerd: Hutsput uit de oude en nieuwe Kettel, 40 Cents. — Klapstukjes, 30 Cents. — Bruijloftliederen, met grappig Formulier, 25 Cents. — Loterijspellen, Schimmel-, Schutter-, Lotto- of Kienspellen, Toover- en Gedachtspellen, en een groot voorraad van Kinderprenten, in het groot en klein.

Schouwburgen, Concerten

STADS SCHOUWBURG. Dingsdag 2 April 1839. De *NEVEN*, Blijspel in vier Bedrijven. Gevolgd door: **ARTSUR**, OF *ZESTIEN JAREN LATER*, Toneelspel in twee Bedrijven, naar het Fransch van *Dupont's Fontan en Davigny*, door den Heer **Mr. J. H. Burlage**; Muzijk van den Heer *Stoets*.

Woensdag 3 April 1839: Gene voorstelling. Verwacht op Zaterdag daaraanvolgenden het Treurspel: **MEROPE**; gevolgd door: **ARLEQUIN OF HET TOOVER-ELAND**, Nieuw Groot Ballet *Pantomime*, gemontereerd door den Balletmeester **A. P. Voitus van Hanne**, Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratien van den Heer **J. E. de Vries**; Muzijk van den Heer **A. Berlin**.

THEATRE FRANCAIS. Sous la direction de Monsieur BAUDOT. N°. 77 de l'Abonnement. **MARDI 2 AVRIL**, pour la huitième représentation de *Mlle. Verneuil*: La première représentation du *MARIAGE D'ARGENT*, Comédie nouvelle en 5 Actes, du Theatre Français, par *Verde*. Le bureau sera ouvert Mardi matin à 9 heures précises. On commencera à 6 heures précises.

Mlle. Verneuil, forcée de se rendre à Paris, où l'appelle l'expiration de son congé, ne peut donner encore qu'un très petit nombre de représentations, qui doivent passer successivement. N°. 78 de l'Abonnement.

MERCREDI 3 Avril 1839. (Par extraordinaire) première représentation de la reprise de: **IL Y A SIEGE**. Messieurs les Abonnés sont priés de vouloir bien accepter cette représentation en récupération de celle de Mardi 19 Mars.

GROOT FRASCATI.

Maandag 1 April 1839. Buitengewoon Groote *SOIRÉE MUSICALE*; de *JAGT OP DE KLAANVOGELS*, Ballet van *J. Eschborn*, uit de *Opera Het Stierengevecht*, enz., volgens Programma. Aansang ten 7 1/2 Ure.

CONCERT.

F. B. BUNTE heeft de eer het kunstminnend Publiek te berichten, dat zijn Concert zal plaats hebben op Donderdag den 11 April 1839, in het *Odeon* alhier.

PROGRAMMA:

Bevate Deel.
1. Nieuwe Ouverture van **J. C. Lobe** (*Les charmes de Voyage*).
2. Air varié (5de) van *de Beriot*, voor te dragen door den Concertgever.
3. Aria van *Mercadante*, te zingen door **Mw. L. J. Stoets**.
4. Concertino voor de Clarinet, van **L. Maurer**, voor te dragen door den Heer **J. W. Klein**.
5. Divertissement voor de Viool, van *Kalliwoda*, voor te dragen door den jongen Heer *C. ...* Elevé van den Concertgever.

Tweede Deel.
1. Ouverture van **L. von Beethoven** (*Eloepore*).
2. *Egmond*, Declamatorium, naar aanleiding van *Gothe's* Treurspel van dien naam, het Hoogduitsch van **F. Mosengeil** wij gevolgd; Muzijk van **L. von Beethoven**. Voortgegaan door de daarbij behoorende Inleiding en Ouverture. De Inleiding en het Declamatorium voor te dragen door den Heer **R. Engelman**; en daarin voorkomende Liederen te zingen door **Mw. L. J. Stoets**.

NB. Entree-Biljetten zijn te bekomen bij den Heer **L. W. Rozeman**; Muzijkhandelaar in de *Kalverstraat*, en op den dag van het Concert aan bovengenoemd Locaal, alwaar men zich ook kan verzoegen tot het bespreken van plaatsen.

Aanvoeren te Amsterdam, Rotterdam, Hamburg en Bremen.

Van primo Januarij tot ultimo Maart 1839.

	K O E R S				TOTAAL.			
	JAYA		SURINAM.		AMERIC. ENZ.		TOTAAL.	
	BALEN.	VAT.	BAL.	VAT.	BALEN.	VAT.	BALEN.	VAT.
AMSTERDAM.	64612	1393	2380	3	397	20	70971	1416
ROTTERDAM.	66458	800			635		72811	800
Totaal	131070	2193	2380	3	1032	20	143782	2216
HAMBURG					48470	326	48470	326
BREVEN					15993	1604	15993	1604
Totaal	131070	2193	2380	3	74795	1950	203245	4146

SUIKER.				TABAK.		RIJST.		KATOEN.		INDIGO.	
VAT.	KISTEN.	GAN. EN KRANJ.	ZAK. EN MATT.	VAT.	PAKK. EN C.	VAT.	BAL.	BALEN EN PK.	KIST.	GER.	KIST. JES.
8810	4890	20080	2439	998	2535	554	28442	2008	324		
641	170	18612	1777	1082	981	5336	16295	2714	912		
9451	5069	38692	4216	2080	3519	5890	44737	4722	1236		
817	884		510	100	70483	1441	3122	2382	759		
	2902			2854	8210	1862	108	110			
0268	16846	38692	4726	5034	22209	8993	47967	7214	1995		

S P E C I E R I J E N.				G R A N E N.			
NAGELN.		NOTEN-MESCALT.		POLLEN.		ERZEN.	
VAT.	BAL.	VAT.	VAT.	BAL.	TARW.	ROG.	GARST.
687	263	39	41	5	352	7	
654	300	92	1742	5	259	31	
12	2532	12021	1333	583	130	1783	5
33	2545	15400		1	1254	4219	296
	692	239			1004	196	115
45	5769	27660	1338	565	131	8237	5228
							1103
							206